

Csider István Zoltán

RENDRAKÁS

A főbérő szülei

a nevem Csíz Péter, és rendet kell raknom.
kidobni mindent. minden feleslegest is.
a könyörület az nagyon csúnya hobbi,
és még csak rendes klubja sincs, nem éri meg.

állapotfelmérés. tájkép csata előtt.
egy ferde esküvői zsáner, dús keret.
a folyosó üres, nincs kinek szólni most.
nem akarok többé neveket hallani,

csak kidobni szépen a zománccfényeket.
kezdeni. hívni kertészt, hétfőasztalost.
a menyasszony szája nyúl-. a vőlegény – nem

is tudom. na, ezért mondom, hogy rend kell, de
ez a rend nem jön létre magától, úgyhogy
ma itthon maradtam. nem vonz a társaság.

Belsőépítészet

a napsütötte sávot lehalkította,
így nem maradt belőle más, csak a sűrű,
sötét, kertvárosi kopogós reggelek,
az asztalon felejtett bizonytalanság,

hogyan honnan szerezhet levegőt holnap, ha
kell. övé a győzelem: szűk, kicsi garzon.
jobb, ha teljesen megadod neki magad.
a bátyjai, mint a kiéhezett kutyák,

a szíve régi légyapapír, már nem ragad.
az életről nem tud szépet mondani,
se jót. tulajdonképpen semmilyen se tud.

hát sikerült végül mindent elrontani.
a szemére vetheted, de mindhiába:
nem hall, nem lát, nem ismer. isten. messze fut.

Kértelek pedig

nem zártad be az ajtót. kértelek pedig,
hogy zárd be mindig jól, ha elmész, miután
ételt vagy – havonta – újságokat hozol.
(legközelebb ne hozz. már nem számítanak.

számít, hogy' állt a gázai helyzet hétfőn?
elvégre kedd van. háromhétrerákedd.
elvégre semmi sincs. csak púpos mészfalak,
és elég sok szenny a kockakőfugákban.

ázott minden, nem fog rá a b-s ceruzám.
nyilván túl buha. nyilván nem elég hemény.)
hegyezőt hozz inkább, meg tiszta papírt,

domestost. a szoba így: arc, esetleges.
elfolyt, aztán meg úgy száradt rá a festék.
egy vénasszony arca. működésképtelen.

Kislányok játszanak testén

a fosztóképző az nem tolvajiskola.
de ha megtanítasz lopni, hát legyen.
amúgy is mindig lenyűgöz, ahogyan a
szép, kerek számokból törteket csinálsz.

az *apokalipszis* nem ugróiskola.
bár megtöri egy-egy jó krétakereszt, nem
viszi el kora reggeli utcamosás,
és ugyanazok a kislányok játszanak

testén: kísíratlan, vetetlen századok.
mosatlan gyümölcs veretlen asszonyoknak.
festetlen házunk és festetlen házatok.

számtalan történet a szádból, mind hamis.
más a hangnem, a kotta is. *ez valóban*
esti mulatság. otthona: lakatlan vihar.